

A szerző kedélye és humora mindvégig mérsékelt, finom. Nevelői tanításait mindenütt kitűnően szövi be az eseményekbe.

Z...y
H. Hajtay Etelka—Botond Lajos: Szent István ünneplése. Színdarab-
 elemi isk. gyermekek részére 1 felv., 3 képben. (Magyar Ünnepek kiadása.) A vallásos-
 irredenta tárgyú színdarab kedvezően kapcsolódik bele a szentév hangulatába. Azon-
 ban más alkalomra is használható. A szereplők a népiskola felsőbb osztályainak
 tanulói közül kerülnek ki és valamennyien oly szerepeket alakítanak, amelyek teljes
 beleélést kívánnak. Az 1. kép az iskolai élet egy mozzanatát mutatja be, amint a
 gyermekek egymás között beszélgetnek, vitatkoznak, okoskodnak. Egy lezajlott iskolai
 ünnepély hangulata él közöttük. Erről beszélgetnek, majd Szent Istvánról folyik az
 eszmecsere. Később a jó gyermekek között megjelenik egy angyal, aki Göncöl apó
 szekereán a gyermekeket felviszi a mennyországba Szent István elé. A misztikus for-
 dulat megszokott a gyermek-színdarabokban. Itt is kellemes hatást kelt. A menny-
 országban Szent István elé terjesztik a gyermekek kéréseit és Szent István, vala-
 mint a többi magyar szentek üzenetet küldenek a magyar gyermekeknek és a magyar
 népnek. Itt van a színdarab csúcspontja. Az ének- és táncbetétekkel elevenített szin-
 darab hitet és reménységet akar kelteni a magyar gyermekek szívében.

Z...y

Válasz egy „hozzászólás“-ra.

A Nevelésügyi Szemle 1938. évi február-márciusi számában *Evva Leona* kar-
 társnőm megjegyzéseket tesz számolási vezérkönyvéről itt bírálatomra. Minthogy
 ezek a megjegyzések nagyon egyoldalúak, másrészt becsontosodott, rosszindulatú
 emberként akarnak feltüntetni, engedelmet kérek a T. Szerkesztőségtől, hogy vála-
 szolhassak. A „Hozzászólás“ bekezdéseinek sorrendjét kívánom követni.

(2) Ha a vezérkönyv szerzője az Előszó hatodik sorában nem hivatkozik 13
 évi tapasztalatára, egészen bizonyos, hogy én sem emlitem a 35 évemet. Megjegy-
 zem, hogy a hosszú idő végén is a legújabb nevelés híve és szerény munkása kí-
 vántam lenni. A fiatalabb generáció elnyomásának meg még a gondolatát sem fog-
 hatja rám senki. Hiszen három évtizeden át hivatásom volt a legifjabb, a fejlődő
 tanítógeneráció irányítása, buzdítása és ennek mindenkor legjobb erőmmel, öröm-
 mel tettem eleget. Legifjabb növendékeim (legújabb kollégáim) nevével is gyakran
 találkoztam tanügyi lapjaink hasábjain és mindig örülök eredeti jó gondolataiknak.
 Nagyon megszoktam azonban, hogy azt is őszintén megmondjam, ha hibát találok.

(3) A tetszetős „eredmény“ korántsem azonos a jó alaprakással. A számolás-
 tanításnál éppen nem. Olyan az, mint a *nevelés*. Az eredmény csak jóval később
 jelentkezik.

(4) Hogy „a notesz használata sok isk. igazgató kívánsága“, — az lehet. Ez
 azonban egy cseppet sem változtat az igazságon, hogy *a notesz nem fér össze az
 új neveléssel*, a „notesz“ mint ilyen, mindenképpen idejétmúlt. A modern nevelő-
 nek nem kell notesz, mert az nem az „új nevelés“ eszköze. — A „számárpád“ra
 vonatkozólag teljesen egynézetben vagyunk. A félreértés onnan ered, hogy én a har-
 madik-negyedik számolási óra után már magam elé szedtem a gyengécske palántá-
 kat, nem pedig a második hónap végén, a noteszre való feleltetés után!

Az 5-dik bekezdés szerint: „... 160 óraterv közül csupán 4-nek az anyaga
 egyetlen (tétel) tudatossá tétele.“ Hát ez — enyhén szólván — tévedés. A könyv
 Részletes Tananyag Beosztásából veszem a következőket: „3—2 tétel tudatossá té-
 tele. (Okt. III. hét, 1 óra)“ — „A 2+2 tétel tudatossá tétele.“ (Okt. III. 3.) — „5-1
 tétel tudatossá tétele.“ (Okt. IV. 2.) — „A tanultak, 7:2=3 tétel tud. t. (Nov. II. 5.)
 — „4×2=8 tétel tudatossá tétele.“ (Jan. I. 4) — Bennfoglalás 8 körében: 8:2 té-